

Atklāj saules paneļu parku

Foto - E. Gabranovs

iestājas par zaļo kursu. Klimata un enerģētikas ministrs Kaspars Melnis (foto – trešais no labās) kritiķus un skeptiķus aicināja atbraukt uz Baltinavu, lai pārliecinātos, ka zaļais kurss ir Latvijas nākotne. “Atbrauciet un pārlieciniet, ka “Riekstiņi” nepareizi strādā,” ministrs aicināja.

Edgars Gabranovs

Pagājušās darba nedēļas nogalē, svinīgi atklājot saules elektrostaciju Baltinavas pagastā, zemnieku saimniecības “Riekstiņi” saimnieks Guntars Bartkevičs priecājās, ka klātesoši ir atbildīgi cilvēki, kuri parku projektējuši un būvējuši, kā arī Lauku atbalsta dienesta (LAD) pārstāvji, kuri projektu atbalstījuši: “Tāpat pie mums ciemojas pašvaldības pārstāvji, prāvests un klimata un enerģētikas ministrs Kaspars Melnis, kurš ir tiešā sasaistē ar zaļo enerģiju.”

Taujāts, kāds būs ieguvums, G. Bartkevičs paskaidroja, ka, jau atklājot saules paneļu parku, ikviens varēja pārliecināties, kā tas darbojas: “To, ko saulīte saražo, varam reāli izmantot – griežas ventilatori, kaltējas graudi, darbojas datori. Viss notiek, jo esam reāli zaļās enerģijas baudītāji! Jauda ir speciāli projektēta – 0,4 megavati, kas ir mūsu patēriņa maksimālie *griesti*, lai enerģijas nekad nepietrūktu, lai viss balansējas, ja arī saulīte saražo mazāk vai mēs patērējam mazāk. No 400 kilovatiem “Sadales tīkliem” drikstam nodot tikai 80 kilovatus, jo diemžēl nav lielākas kvotas. Ideāli būtu, ja to, ko saražojam un tajā brīdī pašiem nevajag, varētu atdot. Esam limitēti.” Jāsecina, ka ciemiņi vairākkārt uzsvēra, ka z.s. “Riekstiņi” īpašnieks, attīstot savu saimniecību, skatās divus soļus uz priekšu. Lūgts atklāt, kāda ir veiksmīgas saimniekošanas recepte, Guntars smaidot atgādināja, ka lauksaimniecības jomā darbojas jau 30 gadus: “Ir iets un darīts, par nekā nedarišanu nevar būt ne runas. Jāraugās uz jauniem mērķiem, uz jaunām virsotnēm. Veiksmīgas saimniekošanas pamatā ir neatlaidība un vēlme attīstīties. Ja esi izdarījis vienu soli, tad tam seko nākamais. Tā pakāpiens pēc pakāpiena.

Nebūs tā, ka, esot, piemēram, trešajā līmenī, uzreiz var ielekt divdesmitajā vai trīsdesmitajā.”

G. Bartkevičs nenoliedz, ka ir bijuši arī traki laiki: “2017. gads, kad applūda lauki, manās atmiņās līdzinās 1905. gada revolūcijai. Tā bija katastrofa, jo nevarējām saprast, vai pēc tāda trieciena spēsim attapties. Tas ir līdzīgi kā hokejā, kad pret uzbrucēju pielietots spēka paņēmiens. Jautājums, vai viņš spēš sagrupēties? Tolaik, godīgi sakot, vienubrīd iestājās apātija, tomēr primārais jautājums bija, vai spēšu darbiniekiem nodrošināt darbu un algu? Katrā nelaimē ir arī laime. Atgūvamies, arī dēļ Elvis sāka veiksmīgi saimniekot. Esmu ļoti laimīgs un lepns, ka Elvis izvēlējies lauksaimniecību, jo pēctecība ir ļoti svarīga un būtiska.”

Z.s. “Grano E” īpašnieks Elvis Bartkevičs, jautāts, ar ko jāreķinās saimniekdēlam, lakoniski atklāja: “Ar darbu.” Viņš piebilda, ka ir paveicies ar vecākiem: “Man iemācīja darba tikumu. Nav jautājumu – no rīta celies un mauc! Mēdz teikt, ka ir labi tur, kur mūsu nav. Bet lai labi būtu tur, arī kaut kas ir jādara. Kāpēc lai to nedarītu dzimtajās mājās? Darba rezultāts nav svarīgs eiro zīmēs, bet procesā un gandarījumā par padarīto.” Elvim piekrit klimata un enerģētikas ministrs Kaspars Melnis, uzsverot, uzņēmējs degradējas, ja pārstāj attīstīties: “Notikums Baltinavā arī ir zaļais kurss, no kura mēs tik ļoti baidāmies. Tā ir loģiska un ekonomiski pamatota domāšana. Lūk, cilvēki jau strādā! Tas ir vienīgais izdzīvošanas veids, jo, skaidrs, konkurence paliek arvien sīvāka, cenas paliek svārstīgākas. Prieks par tiem, kuri sasniedz ambiciozus sapņus.” “Riekstiņi” ir piemērs visā Latvijā, turklāt tas, ka to dara ģimene, ir ļoti, ļoti liela vērtība,” piebilda LAD direktors Ģirts Krūmiņš.

Īsziņas

Nākamajā Padugumā

- Kad darbs ir hobijs
Vijakā atver šūšanas darbnīcu
- Tautas krustaceļš Aglonā
Lūdz un godina Dievmāti

Piens un augļi skolai

Līdz 10. septembrim izglītības iestādes var pieteikties dalībai programmā “Piens un augļi skolai” 2024./2025. mācību gadam. Pieejamais finansējums produktu piegādei un izdālei izglītojamiem ir: augļu un dārzeņu piegādei un izdālei 1,43 miljoni eiro; piena piegādei un izdālei 2,90 miljoni eiro. 2024./2025. mācību gadā paredzēts, ka produktu klāsts tiek papildināts ar tomātiem, gurķiem un pastinakiem. Tāpat atbalstītie produkti ir pasterizēts dzeramais piens, āboli, bumbieri, kāposti, kolrābji, burkāni, ķirbji, kāļi un lielogu dzērvenes (tikai asorti sastāvā). Programmas mērķis ir bērnu vidū veicināt veselīgu ēšanas un uztura paradumu veidošanos, kas būtu noturīgi arī visu turpmāko dzīvi. Programma Latvijā darbojas ar vienotu pieeju – gan piena produktus, gan augļus un dārzeņus bez

maksas trīs reizes nedēļā var saņemt gan pirmskolnieki, gan 1.-9. klašu skolēni.

Mediju saturs citās valodās

12. augustā atklāta jaunā sabiedrisko mediju portāla LSM sadaļa LSM+, kurā turpmāk vienkopus būs skatāms, klausāms un lasāms viss sabiedrisko mediju saturs citās valodās – ziņas, analītika un unikāli stāsti angļu, krievu, ukraiņu, baltkrievu un poļu valodā.

Sacensības Balkanos

16. augustā plkst. 17.45 skrējēji un nūjotāji aicināti uz sacensību Balkanu apļi III kārtu. Starts plkst. 18.00. Laipni gaidīti visi interesenti!

Vārds žurnālistam

Megija Kriviša

Nu jau iesācies otrais mēnesis kopš strādāju Ziemeļlatgales laikrakstā "Vaduguns". Viennozīmīgi varu teikt, ka man patīk tas, ko daru. Esmu guvusi daudz jaunas zināšanas. Šķiet, ka augusts jau nedaudz nes rudens dvesmu, kad rīti un vakari paliek dzestrāki un vēsāki. Koku lapas vietām jau ir iekrāsojušās, tomēr vasaras sajūta vēl joprojām mani māj. Sestdien apmeklēju ilgi gaidīto pasākumu "Dziesma Bērzpīlī", kas pēc vairāku gadu pauzes atdzima no jauna. Par to vislielākais paldies jāsaka organizatoriem un visiem apmeklētājiem, jo bez viņiem nebūtu tik īpaša un nostalgiska sajūta. Ja jūs, lasītāji, atminaties, iepriekš dalījot ar to, kas ir mana sirdslieta – saksofona spēlēšana, tāpēc ceru, ka nākamajos gados būs iespēja piedalīties un priecēt skatītājus. Jāatklāj, ka man allaž patīk doties uz Bērzpīli, jo šī vieta sirdij ir tuva. Droši vien rodas jautājums – kādēļ? Es sevi varētu uzskatīt par bērzpīlieti, jo ģimenes saknes ir meklējamas tieši tur. Jūtos piederīga šai vietai un ar siltuma sajūtu turp dodos, jo zinu, ka Bērzpīlī mani gaida vecvecāki.

Novēlu ikkatram izbaudīt augustu!

Dziesma Bērzpīlī

Pilnas rindas ar skatītājiem. Pasākumu ieskandināja nedaudz vēlāk kā bija plānots, jo cilvēki turpināja nākt un nākt. Skatītāji atzina, ka koncerts izdevās, tas bija ilgi gaidīts: "Lai "Dziesma Bērzpīlī" dzīvo mūžīgi!"

Viss nāk un aiziet tālumā

Sestdien pasākums "Dziesma Bērzpīlī" atgriezās pēc septiņu gadu pārtraukuma, radot īpaši sirsnīgu atmosfēru gan skatītājiem, gan arī dalībniekiem. Šogad pasākuma formāts bija tāds pats kā tālajā 1997.gadā, kad piedalījās ikviens, kurš vēlējās kāpt uz skatuves un dziedāt. Pērkot ieejas biļeti, skatītāji varēja piedalīties izlozē, kur laimīgos izlozēja koncerta laikā, taču tās nebija vienīgās balvas – koncerta apmeklētājiem, ja pareizi atbildēja uz jautājumiem, bija iespēja laimēt medus burciņu.

Koncerta vadītāji Iveta Raciborska un Dāvis Rakstiņš bija priecīgi atkal satikties vienā no populārākajiem un pēdējo gadu laikā tik ilgi gaidītajā pasākumā "Dziesma Bērzpīlī". Viņi skatītājiem atgādināja, ka sākotnēji par koncertu norisi rūpējās Sarma Niedrupe, vēlāk – Gints Ločmelis, pēc tam daudzu gadu garumā organizatora pienākumus uzņēmas Anna Kriviša. Pasākuma vadītāji uzsvēra, ka šogad vienīgā žūrija, kas vērtēs koncerta dalībnieku uzstāšanos, būs skatītāju skaļie aplausi: "Mūs priecēs iepriekšējo gadu dalībnieki, kuri atsaucās aicinājumam dziedāt. Koncerts būs kā ieskaits "Dzies-

ma Bērzpīlī" vēsturē." Saieta nama vadītāja Iveta Raciborska atzina, ka pirms pasākuma vēl bija steiga un skrējiens, tāpēc tobrīd neaptvēra cilvēku skaitu: "Biju iztēlojusies, ka būs daudz skatītāju, bet varbūt ne tik daudz. Tomēr jāsaka, ka pasākuma vērtība ir ārkārtīgi liela, tāpēc cilvēki zināja, uz kuriem brauc. Ceru, ka esmu attaisnojusi cerības un viņi saņēma to, ko vēlējās redzēt. Šobrīd atkal pārņēmu tukšuma sajūtu, jo ilgi plānotais pasākums ir izskanējis. Atpakaļceļā jau nebūs, jāturpina tikai uz priekšu! Pati redzēju un sapratu, ka apmeklētājiem patika, bija vērts to darīt no visas sirds. Pasākuma tapšanā ieguldīts liels daudzu cilvēku darbs, finansiāls un materiāls atbalsts. Paldies Gintam Ločmelim par sadarbību gandrīz pusgada garumā, Annai Krivišai, jo viņa ielūkojās vēstures lappusēs, lai mēs veidotu šī vakara stāstu, saieta nama kolektīvam. Paldies visiem palīgiem!" Dāvis Rakstiņš atklāja, ka viņu pārņēma patīkamas emocijas, jo pasākums atgriezās: "Atceros, kā agrāk notika "Dziesma Bērzpīlī", kad bija ārkārtīgi daudz cilvēku. Priecājos, ka atkal visi varējām sanākt kopā. Bija pārsteigums, ka atnāca tik daudz cilvēku, tiešām negaidīti. Pasākumu izbaudīju, jo parasti esmu aizskatuvē un darbojos tur, bet šoreiz varēju būt pasākuma vadītājs."

Tēva un meitas duets. Santa Ločmele un Arvīds Raciborskis ir vairākkārtēji "Dziesma Bērzpīlī" uzvarētāji. Ir dziedājuši gan abi kopā, gan atsevišķi. 2004.gadā viņu duets uzvarēja ar dziesmu "To jau nezin neviens", šogad viņi izpildīja dziesmu "Mūsu mīlestība".

Mēģina uzburt 1997.gada ainu. "Mēs esam atpakaļ! Vienmēr ir mūžīgais jautājums: "Kas ir "Ginc un es?" Tad tiem laimīgajiem, kuri atbraukuši uz pasākumu no tālienes, ir iespēja redzēt, kas ir šī grupa, kā viss sācies, kādi izskatījāmies. Vietējie droši vien zina un atceras," teica grupas dalībnieki.

Pasākuma krusttēvs. "Jāsaka, ka man ar Bērzpīli saistās galvu reibinoša karjera. Tālajos 90.-tajos biju vairāk kā vakara vadītājs un programmas pieteicējs, vēlāk centos palīdzēt ar skaņošanu un gaismošanu, bet visbeidzot esmu uzaicināts uzdziedāt arī uz skatuves," atmiņās dalījās Māris Lāpāns.

Vienotības kopīgā dziesmā. Pasākuma izskaņā visi dalībnieki izpildīja dziesmu "Viss nāk un aiziet tālumā", mudinot skatītājus dziedāt līdzi.

Atkal kopā uz skatuves. Ainas Ziemeles (foto – no kreisās) un Aijas Ikstenas duets pirmo reizi koncertā piedalījās 1998.gadā, priecējot klausītājus ar savām skanīgajām balsīm. Arī šoreiz tas neizpalika, izpildot dziesmu "Aizīt muna vosareņa".

Balvu izloze. Skatītāji varēja piedalīties pārsteiguma loterijā, iegūstot dažādas balvas, kā arī kopīgi gremdējās atmiņās, atceroties interesantus notikumus un faktus par notikušajiem pasākumiem.

M.Krivišas teksts un foto

Kā vērtējat rosinājumu obligātajā aizsardzības dienestā iesaukt arī sievietes?

Viedokļi

Tas, kas ieplānots, ir pareizi

JANA KOZLOVA, bijusi balveniete, stiliste, 12 gadus dienējusi Latvijas armijā

Jautājums par sieviešu iesaukšanu obligātajā aizsardzības dienestā pēdējā laikā ir viens no apspriestākajiem. Ja jautā manu viedokli, tad es saku, – ja tas ir brīvprātīgi, tad noteikti esmu ‘par’. Ņemot vērā politisko situāciju, kāda pie mums ir šobrīd, pastāvošos draudus un esošos kaimiņus, es teikšu, ka šādu lēmumu vajag pieņemt. Manuprāt, katrai sievietei vajadzētu zināt, kā rīkoties un ko darīt, ja kaut kas notiek un viņas rokās nonāk ieroci. Lai viņa var aizsargāt pati sevi, lai nav jāraud, jāņem bērni pie rokās un jāskrien kaut kur nezināmā virzienā.

Šobrīd pietrūkst pilnīgas informācijas par

šo valsts mēroga ideju. Pieļauju, ka ir doma rīkot iesaukšanu līdzīgi kā jauniešiem. Pati armijā dienēju 12 gadus, bet tas bija cits laiks. Protams, bija grūti, jo uz mani, sievieti, sākumā skatījās kā uz baltu zvirbuli, jo toreiz daiļā dzimuma pārstāvju tādās struktūrās bija ļoti maz. Bet atšķirība tā, ka tas bija mans pašas lēmums, mērķis un sapnis. Biju gatava darīt jebko, lai nokļūtu armijā, un man izdevās. Sabiedrībā bieži vien dzird nievājošu attieksmi un izteicienus, ka sievietes ir fiziski vājas un nevarīgas, taču lielākoties tās ir absolūtas muļķības. Kad kādreiz aizeju uz svaru zāli, tur tādās sievietes var ieraudzīt! Būdama armijā, gribēju parādīt, ka meitenes arī var, ja grib. Un tur ir tā starpība, jo viņām ir cita motivācija, viņas to grib darīt. Arī vīrieši visi neiet dienēt armijā. Ja to kategoriski negrib darīt, ir iespēja mācīties, kas nozīmē, ka armijā neiesauks. Vienmēr ir bijusi un būs šī atsevišķā kategorija, kas visiem spēkiem mēģinās izvairīties no dienesta. Tie ir cilvēki, kuri negrib, nevēlas un pat neplāno to darīt. Un ir vienalga, tas ir puisis vai meitene. Viņi to darīs. Bet tāpēc jau nevienu neliks roku dzelžos un nesavainātos. Ja tā darīs, tad arī atdeves nebūs.

Ja runājam par sieviešu iesaukšanu dienestā, es saredzu citu problēmu. Šobrīd armijā ir vien dažas meitenes. Viņas dzīvo kopā ar puisiem, viss ir kārtībā. Bet tad, kad meiteņu klūs vairāk un tas būs obligātais dienests, situācija mainīsies. Ir ļoti smalki jābūt robežai, lai viss neaiziet nepareizā virzienā. Lai neparādās pēkšņās grūtniecības un vēl citas lietas, jo visu laiku blakus nevar nostāvēt nevienam. Vai valdība ir domājusi, kā atrisinās šīs situācijas? Kā

tas ietekmēs gan dienestu, gan visu pārējo? Ideja pat par sevi, protams, ir laba. Es zinu vairākas valstis, kur sievietes dien, bet tur ir apakšvienības, kurās uzturas tikai sievietes. Mums šobrīd tā nav, jaunietes dzīvo kopā ar puisiem. Tādēļ tas viss ļoti smalki jāapdomā, nepietiek tikai ar ideju vien. Pie mums, Latvijā, pēdējā laikā uzturas ievērojams skaits NATO kontingenta spēku, kuros ir daudz sieviešu. Tas varētu būt labs piemērs, jo ir mūsu pašu valsts un iedzīvotāju drošībai. Ja sieviete nav dienējusi un rokās nekad nav turējusi ieroci, vai viņa zinās, ko darīt, ja nu kas... Par to ir šis stāsts. Mums jābūt gataviem jebkurā situācijā.

Ukrainas piemērs ļoti labi parāda to, kas notiek. Cilvēki nebija gatavi karam, jo neviens pat iedomāties nevarēja, ka tā var notikt. Tādēļ saprotu, kāpēc tieši šinī virzienā ir valsts politika. Un šajā situācijā es pilnīgi atbalstu arī NBS vadības rosinājumu iesaukt sievietes. Bet, uzsvēru vēlreiz, ir ļoti daudz neskaidru jautājumu – piemēram, sadzīve un slodzes samērība. Jebkuru cilvēku var uztrienēt, bet tas jādara pakāpeniski, tam vajadzīgi pāris mēneši. Nevar tā, ka jaunie atnāk – viņai iedod rokās mugursomu un pasaka, – aiziet, 20km tavi. Protams, puisi ir izturīgāki, bet es nekad neesmu redzējusi, ka vīrieši armijā neatbalstītu sievietes un pateiktu, – stiep savu mugursomu pati. Vienmēr atbalstīs. Tur viņi sāk tevi uzvert kā līdzvērtīgu, kā sievieti, kura var. Un tie nievājošie komentāri par vārgajām sievietēm parasti nāk no vīriešiem, kuri paši nav dienējuši. Lielākoties viņi sievieti uzskata par mājas mēbeli, kura neko nevar, izņemot

skaistumkopšanas salonu apmeklējumus. Patiesībā sievietes ir gan garā stiprākas, gan morāli. Viņas, atšķirībā no vīriešiem, spēj padomāt par piecpadsmit lietām vienlaikus.

Sociālajos portālos jau palasīju komentārus par sieviešu iespējamo iesaukšanu. Lielākā daļa satraucās, – ak dievs, kas tagad bērņus dzemdēs? Mīļās sievietes, piedodiet! Es nodienēju 12 gadus, man ir četri bērni. Tas netraucē pilnvērtīgi dzīvot, turklāt sievietes plāno iesaukt tikai uz gadu. Obligātais dienests nenozīmē, ka obligātā kārtā iesauks visus. Jau otro gadu Latvijā ir obligātais dienests vīriešiem. Vai tad ir iesaukti visi Latvijas jaunie vīrieši? Nē. Viņus iesauc izlozes kārtībā. Tāpēc nevajag no tā sabiedrībai taisīt tādu katastrofu. Tas vajadzīgs mums pašām, lai spējam pasargāt savas ģimenes un bērņus. Jāatceras, ka šobrīd dzīvojam nestabilā laikmetā. Jā, mums ir NATO, viss ir labi, bet mēs nezinām neko. Ukrainā arī īsti neviens nezināja.

Mūsu sabiedrība paliek arvien fiziski nespējīgāka, jaunieši kļūst apaļi, daudz lieto alkoholu un smēķē. Starp citu, iesaukšana armijā daudzām būtu laba detoksikācija. Ko man pašai deva armija? Spēku un morālu briedumu, stabilitāti un sapratni. Gribo vai nē, bet armijā iegrozās prāts, jo tur nav, kā mājās – no rīta aizgāji uz darbu, vakarā atnāci. Uz mājām var tikai brīvdienās. Armija ir kā liela ģimene. Tu saproti, ka kaut kādā situācijā nekad nebūsi viens un vēl iegūsi zināšanas. Tieši tādēļ teikšu vēlreiz – tas, kas ieplānots, ir pareizi.

Dienests armijā dos daudz ieguvumu

JŪLIJA KUZŅECOVA, jaunieta no Balviem

tajā pašā laikā tam nevajadzētu notikt spiestā kārtā, jo sievietes ir dažādas. Ne visas emocionāli un fiziski spēs izturēt vismaz vienu dienu mežā, kur nu vēl gadu dienestā. Tādēļ šo lēmumu jāļauj pieņemt brīvprātīgi.

Kādi varētu būt plusi un mīnusi šim rosinājumam? Svarīgs pluss ir tāds, ka tas disciplinētu sievietes. Turklāt viņas apgūtu jaunas prasmes, kuras būtu iespējams pielietot gan ikdienas, gan ārkārtas situācijās. Pavērtos iemaņas, ar kurām varētu atklāt jaunas nodarbes. Šis rosinājums palīdzētu iepazīt sevi vēl labāk. Protams, tas uzlabotu arī fizisko sagatavotību. Mīnuss varētu būt tāds, ka sievietes zaudētu savu sievišķīgumu. Pieļauju, ka pastāvētu arī izdegšanas risks.

Es pati jau kopš 7.klases sāku iet jaunsardzē, kur mēs apgūvām dažādas iemaņas, ko māca arī obligātajā aizsardzības dienestā – lauku kaujas iemaņas, ugunsкура veidus, ieročus, pirmo palīdzību un citas lietas. Bieži devāmies pārgājienos uz Veco parku, dažādās ekskursijās, un, protams, vienmēr 18.novembrī devāmies uz Rīgu skatīties militāro parādi. Esmu piedalījusies dažādās jaunsardzes nometnēs, kā arī veiksmīgi nokārtojusi 4.līmeņa nometni. Jau tajā laikā es ļoti iemīlēju militāro tēmu, man vienmēr patika iet uz nodarbībām, bet 12.klasē, kad sasniedzu 18 gadu vecumu, diemžēl jau biju izaugusi no jaunsardzēm. Mans jaunsardzes instruktors pastāstīja par iespēju pieteikties zemessardzē, tādēļ ar lielu interesi pieteicos pamatapmācībās, kuras izgāju un kļuva par

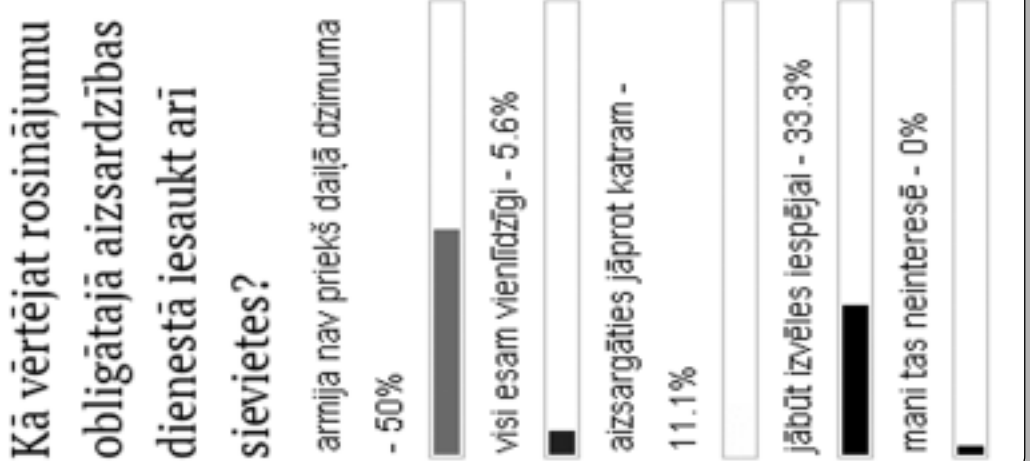
zemessargu. Šī pieredze man ļoti patika, jo tā palīdzēja sevi disciplinēt, kļūt drosmīgai un mācēt izdzīvot izaicinošos apstākļos.

Doma par sieviešu iesaukšanu obligātajā dienestā šobrīd patiešām ir viena no apspriestākajām jauniešu vidū. Ar draudzenēm šo tēmu padziļināti neesmu izrunājusi, bet pamanīju, ka meitenēm veidojas zināmi stereotipi. Liela daļa uzskata, ka tikai vīriešiem jāiziet armija, jo sievietēm tas nav jādara un nav nepieciešams. Ir draudzenes, kuras uzskata, ka tas ir pārāk vīrišķīgi, jo sievietēm jāstaigā kleitās, nevis formās. Savukārt dažas draudzenes teikušas, ka tā ir laba iespēja. Tā kā viedokļi ļoti dažādi, esmu pārliecināta, ka visas nebūtu gatavas iet armijā.

Manuprāt, pretestība šai idejai sabiedrībā valda tikai tāpēc, ka tas ir kaut kas jauns. Ja

atskatāmies uz pagājušo gadu, uz ierosinājumu iesaukt vīriešus obligātajā aizsardzības dienestā, arī toreiz sabiedrībā valdīja pretestība, jo cilvēki bija atraduši no armijas. Manuprāt, pārsvarā satraukums balstās uz stereotipiem. Bet patiesībā sievietēm no dienesta armijā būtu arī daudz ieguvumu. Tas uzlabotu sieviešu fizisko sagatavotību, jo armijā vienmēr ir jābūt kustībā, kā arī tur noteikti tiek ievēroti pareizi uzturs. Manuprāt, armijā vārdu ‘nevaru’ un ‘negribu’ nav, kas arī ļoti motivētu stiprināt savu fizisko sagatavotību. Šie ir tie vārdi, kurus pārāk bieži izmantojam ikdienā un tik ļoti pierodam, ka tas mūs padara vājākus, necienīgus pret savu ķermeni un veselību.

Viedokļus uzklusija
S.Karavoičika

Aptaujas rezultāti “Vaduguns” mājas lapā www.vaduguns.lv

Ļoti priecājos, ka Latvijā ierosināja obligāto aizsardzības dienestu, jo mūsdienu paaudzei tas ir nepieciešams, lai nobriedinātu savu domāšanu un uzvedību pareizajā virzienā. Taču, domājot par ideju obligātajā aizsardzības dienestā iesaukt arī sievietes, manas domas ir divējādas. Jā, tā ir unikāla iespēja daiļā dzimuma pārstāvēm pārvarēt savu raksturu, apgūt jaunas prasmes, gūt jaunus spēkus un lauzt stereotipus, ka tikai vīrieši ir spējīgi būt obligātajā dienestā. Mēs nezinām, kādā situācijā katra varam nonākt, tādēļ ne tikai vīriešiem nepieciešamas prasmes, ko viņi iegūst armijā. Tās noderētu arī sievietēm. Taču

Pasākums bērniem ar īpašām vajadzībām

Mūžīgie bērni un pašāvība uz Dievu

Aija Socka

Aizvadītajā trešdienā Balvu evaņģēliski luteriskajā baznīcā kopā ar ģimenēm pulcējās bērni ar īpašām vajadzībām. Pēc dievkalpojuma pasākuma dalībnieki pie baznīcas ģēlās piepūšamo atrakciju priekam un citām aktivitātēm.

“Mēs jūs mīlam un pieņemam”

Mācītājs Mārtiņš Vaickovskis, uzrunājot klātesošos, aicināja padomāt par draudzību un to, cik daudz katram ir draugu, kurus cilvēkus var saukt par saviem draugiem, vai paši ir labi draugi citiem... “Nav cilvēka, kuram nav neviena drauga,” uzsvēra mācītājs, atgādinot, ka Dievs ir draugs, kurš grib palīdzēt, iepriecināt un būt līdzās. Ticības ceļš, kā skaidroja mācītājs, sākas ar kristību, bet ar to vien nepietiek, vecākiem pašiem ir jānāk uz baznīcu un jāved arī bērni.

Balvu Teritoriālās invalīdu biedrības vadītāja Marija Duļbina pēc dievkalpojuma uzsvēra, ka cilvēkam, lai emocionāli netiktu sagrauts, svarīgi nepalikāt ar smagām veselības problēmām un bēdām vienam. Ar pasākumiem ir vēlme cilvēkus atbalstīt, nest ziņu, ka viņus atceras, par viņiem lūdz un vēlas emocionāli stiprināt. Tos, kuri neatrod iespēju piedalīties pasākumos, mācītājs un biedrības vadītāja plāno apciemot mājās, sagādājot prieku ar labu vārdu un kādu dāvanīņu. “Svarīgi būt kopā un saprast, ka esam cits citam, tas stiprina mūs. Kad ir smagas veselības problēmas, kad ģimenē ir kāds ar garīga rakstura traucējumiem, tās 24 stundas diennakti ir krietni garākas, jo jādzīvo katra stunda, katra minūte ar to cilvēku. Tā ir ļoti smaga kalpošana. Svarīgi, ka ģimenē cilvēku pieņem tādu, kāds viņš ir. Mana pārliecība ir, ka cilvēkiem ar īpašām vajadzībām jādzīvo ģimenē, nevis ilgstošas aprūpes iestādēs. Ļoti priecājos, ka mums Balvu novadā ir dienas centrs, kur viņi kā lieli bērni var dienā pabūt, apmeklēt nodarbes, bet vakarā paņemt uz mājām. Tas ir liels atbalsts ģimenēm, turklāt daudzas māmiņas jau ir gados,” teica M. Duļbina, pievēršot uzmanību apstāklim, ka daudzas mamas ar īpašajiem bērniem nevar, piemēram, piedalīties ikdienas dievkalpojumos. Runājot par šo pasākumu, viņa uzsvēra, ka svarīgi vismaz reizi gadā mammām ar bērniem atnākt uz baznīcu, dzirdēt Dieva vārdu, saņemt svētību, stiprinājumu, vēl baudīt cienastu un atrakcijas, ko mācītājs ar draudzes atbalstu noorganizējis. “Tā ir laba un aprīnojama iniciatīva, tas ir tikpat kā pateikt, ka mēs jūs mīlam un pieņemam, ka Dievs jūs mīl,” atzina M. Duļbina, kura, līdzīgi kā daudzi vecāki, novērtē Dieva palīdzību un klātbūtni dzīves grūtajos brīžos.

Dvēsele ir svēta un mūžīga

Marija, daloties savā pieredzē, uzsvēra: “Ja nebūtu iekšēja pašāvība uz Dievu, uz Viņa nodomu par situāciju, ko ar cilvēka prātu grūti saprast, es nebūtu spējīga izdzīvot ar tik smagi slimu bērnu jau 14 gadus. Tikai pašāvība uz Dievu palīdz pārvarēt bailes par bērnu un tikt galā ar ikdienas rūpēm. Ticu, ka daudzi vecāki, tāpat kā es, tikai ar Dieva stiprinājumu iet tam cauri.” Ģimenēm svarīgs, kā atzina Marija, ir arī draudzes un vietējās kopienas atbalsts, kas dod spēku. Marija Duļbina: “Kad Santa piedzima, man dzīvē bija garīgi smags posms, jo visi mani priekšstati un pasaules redzējums apgrīzās otrādi. Es sapratu, ka ir vēl tāda pasaule, kur ir ciešanas. Viena lieta, kad pats esi slims, cita lieta, kad tavam bērnam ir slikti. Gadījumos, kādi ir ar mūžīgajiem bērniem, saproti, ka vari dot tikai mīlestību. Jo izārstēt vai pārveidot, lai bērns būtu tāds kā visi, nevari. Jāiemācās viņu pieņemt tādu, kāds viņš ir, un jāiemācās dzīvot kopā ar viņu. Tas ir ārkārtīgi smagi. Prasīju padomu kolēģiem, prāvestam, gāju pie cilvēkiem, kuri ir vecāki un dzīves gudrāki. Viņi teica, ka, tikai paliekot ticībā un pašāvībā uz Dievu. Citādi cilvēks nevar. Māmiņām gribu teikt, ka nevajag meklēt citu mierinājumu. Vajag iziet to ceļu, zinot, ka dvēsele ir svēta un mūžīga.

Reiz redzēju sapni, ka biju baznīcā un Dievs mani pacēla augstu, augstu. Tad sāku krist un sapratu, ka tuvojas aukstās flīzes, līdz apjēdzu domu, ka Dievs var mani celt un pasargāt. Un pēkšņi reāli sajutu, ka Viņš mani mierīgi noliek uz flīzēm...

Bieži lūdzos, lai Dievs un eņģeļi palīdz, jo es kā cilvēks, kā sieviete, ļoti maz varu ko šajā dzīvē izdarīt. Man nepieciešams atbalsts. Māmiņās, kurām ir smagi slimi bērni un bērni ar garīga rakstura traucējumiem, aicinu nākt un lūgties. Balvu novadā mums aktīvi darbojas mobilā lūgšanu draudze, varam lūgties, braucot mašīnā vai, esot mājās. Cilvēkam svarīgi nepalikāt vienam!”

Dievkalpojumu sāk ar dziesmu. Balvu evaņģēliski luteriskās draudzes mācītājs Mārtiņš Vaickovskis baznīcas apmeklētājus pirms dievkalpojuma iepazīstināja ar plānotajām aktivitātēm, aicinot ikvienu aktīvi piedalīties dvēseli bagātināšanā pasākumā.

Saņem svētību. Katru dievkalpojuma dalībnieku mācītājs pieminēja lūgšanā un svētīja. “Svarīgi, ka mūsu ticība ir ne tikai vārdos, bet arī darbos,” pēc dievkalpojuma atzina mācītājs, piebilstot, ka viens no kalpošanas darbiem ir liecināt par Dieva lielo mīlestību. “Cilvēki dažreiz sāk prātuļot, vai Dievs ir, vai Dievs ir labs un taisnīgs. Taisnības jēdzienu par to, kāpēc mans bērns ir slims, mums ir ļoti grūti saprast. Dievs ir mīlestība, un ar šādiem pasākumiem un dievkalpojumiem mēs to gribam apliecināt,” skaidroja mācītājs.

Patik būt kopā ar citiem bērniem. Rugājiete Iveta atklāja, ka dēls Renārs labprāt piedalās pasākumā un iesaistās aktivitātēs: “Viņš ātri atrod kopīgu valodu ar citiem bērniem. Šādā pasākumā piedalāmie trešo reizi, mums ļoti patīk. Paldies mācītājam un visiem, kuri noorganizēja šo ikvienam ļoti vajadzīgo tikšanos ar dievkalpojumu un kopīgu atpūtu.”

Par brīnišķīgā pasākuma ģimenēm ar bērniem organizēšanu bērnu un pieaugušo paldies izskanēja sirdis, domās un vārdos Mārtiņam un Dagnijai Vaickovski, Marijai Duļbinskai, draudzes priekšsēdētājam Jānim Auziņam, draudzes permenderam Andrim Ķerģim, labdariem Edgaram Kaļvam, Guntim Šāvelim un Krišjānim Lauskim.

Teic paldies vārdus. Mācītājs klātesošajiem taujāja, kam viņi gribētu pateikt paldies. Atbildēs skanēja: “Dievam, draugiem, vecākiem, pasākuma organizatoriem, Balvu Teritoriālās invalīdu biedrības vadītājai Marijai Duļbinskai...” M. Vaickovskis pateicībā par rūpēm, ko uzņēmusies M. Duļbina, gādājot par cilvēkiem ar īpašām vajadzībām, pasniedza dāvanu ar Dieva likumiem, kas ir noderīgi ikvienā mājā. Sadarbība ar biedrību un tās vadītāju, kā atzina mācītājs, izveidojusies pirms vairākiem gadiem, jau trešo gadu notiek šis skaistais pasākums, kura dalībnieki ir Dieva tuvumā, žēlastībā un mīlestībā. “Aiziesim mājās priecīgi, arī Dievs priecāsies,” atzina M. Vaickovskis, atgādinot, lai klātesošie dzīvē vienmēr atceras teikt Dievam paldies.

Pasākumu apmeklēs arī turpmāk. Balveniete Antra ar dēlu Raimonu (attēlā) pasākumu bērniem ar īpašām vajadzībām apmeklēja otro reizi. “Iesim arī citugad, jo šī ir ļoti jauka kopābūšana, kur satiekas mamas un bērni ar draugiem. Dievkalpojums un pasākums kopumā ir prieks dvēselei un garīgs stiprinājums,” atzina Antra, piebilstot, ka dzīvē svarīga ir ticība un Dieva klātbūtnes apzināšanās.

8. augusts – Vispasaules kaķu diena

Kopā mēs varam daudz

Irēna Tušinska

Nesen sociālajā tīklā "Facebook" bija lasāms dzīvnieku aizsardzības biedrības "Ķepu draugs" aicinājums ziedot Balvu bezsaimnieka kaķu sterilizēšanai. Sazinoties ar biedrības vadītāju EVITU KALĒJU, uzzinājām, ka lūgums atbalstīt saņemts no nevienaldzīgiem balveniešiem, turklāt sadarbība ar Balviem notiek jau ilgāk nekā gadu.

"Balvos nav dzīvnieku patversmes vai kādas citas iestādes, kas kārtotu finansiālus jautājumus saistībā ar bezsaimnieka dzīvniekiem. Diemžēl bezsaimnieka dzīvniekiem nav pieejami pilnīgi nekādi naudas līdzekļi, tādēļ neviņus esam kļuvuši par Balvu bezsaimnieka dzīvnieku palīgiem. Labi, ka ir nevienaldzīgi cilvēki, kuri ir gatavi bezsaimnieka kaķenes izķert un nogādāt uz sterilizāciju, lai pārtrauktu to vairošanos un ciešanas. Šobrīd nepieciešams sterilizēt deviņas pagrabu kaķenes," šāds aicinājums pirms neilga laika bija lasāms sociālajā tīklā "Facebook".

Savukārt 31. jūlijā biedrība "Ķepu draugs" "Facebook" ievietoja šādu ziņu: "Šobrīd Balvu kaķenītēm saiziedoti 135 eiro. Gaidāmais rēķins būs aptuveni 350 eiro. Kolīdz rēķinu atsūtīs, pievienošu šeit. Liels paldies tiem, kuri jau atbalstījuši Balvu kaķiņus!!! Kopā mēs varam paveikt daudz."

Turpinās palīdzēt, cik vien spēs

Telefonsarunā biedrības "Ķepu draugs" vadītāja EVITA KALĒJA no Tukuma pastāstīja, ka ik pēc laika no Balviem saņem lūgumus apmaksāt veterinārārsta rēķinus – pamatā par kaķu sterilizācijas apmaksu. Aptuveni pusotra gada laikā ar biedrības palīdzību Balvos nosterilizēti vairāki desmiti kaķu. "Pagājušā gada janvārī ar mani sazinājās pašvaldības policijas priekšniece Rita Kravale, lūdzot sterilizēt bezsaimnieka kucīti, jo no citas biedrības bija ieteikuši sazināties ar mums. Pēc tam veterinārārste Silvija Strupka un balveniete Inesa Stankeviča no Balviem mums jautāja, vai iespējams palīdzēt arī kaķiņiem," sadarbības pirmsākumus atceras Evita. Viņa apgalvo, ka labprāt turpinātu sniegt palīdzību, cik vien to spēj: "Atteikt ir grūti, jo runa ir par neaizsargātiem un nevainīgiem dzīvniekiem. Mans mērķis ir maksimāli sniegt palīdzību tur, kur nav pašvaldības atbalsta, nav patversmes vai kādas citas dzīvnieku aizsardzības organizācijas – pamatā Latvijas mazajās pilsētās un lauku reģionos."

E. Kalēja atklāj, ka arī dažos citos novados šajā ziņā viss izskatās diezgan bēdīgi: "Skumja situācija ar bezsaimnieka kaķiem esot Ludzā. 2022. gada nogalē kaut nedaudz tur izdevās dažiem dzīvniekiem palīdzēt – sterilizēt un apstrādāt pret parazītiem. Bet pieņemu, ka tā ir tikai maza, maza daļiņa. Klusībā cieš daudz dzīvnieku. Bilde, ko man atsūtīja, bija ļoti skumjas."

Spēks ir sadarbībā

Dzīvnieku aizsardzības biedrības "Ķepu draugs" vadītāja E. Kalēja uzskata, ka balveniešiem ir paveicies, jo pašvaldības policijas priekšniece Rita Kravale ir dzīvnieku draugs. Evita atgādina, ka veiksmīgai palīdzības sniegšanai nepieciešama cilvēku sadarbība: "Iedzīvotājiem būtu jāziņo, kur ir bezsaimnieka dzīvnieki. Tāpat vajadzīgi cilvēki, kuri viņus noķer un atved. Nepieciešams profesionāls veterinārārsts ar sirdi istajā vietā, kam šis darbs ir aicinājums. Vajadzīgi cilvēki, kuri pēc tam gatavi šos dzīvniekus barot utt."

E. Kalēja vēlas aktualizēt arī dažas pēdējā laikā radušās problēmas, kas dzīvnieku aizsardzības biedrībām kavē plašāku palīdzības sniegšanu: "Diemžēl vairs nav iespējams piedalīties projektu konkursā portālā "ziedot.lv", ar ko sadarbojamies vairākus gadus. Caur šo Latvijā uzticamāko un atpazīstamāko ziedošanas platformu varējām sniegt palīdzību daudziem dzīvniekiem visā Latvijā. To vairs nevaram, jo portālam ļoti daudz resursu aiziet palīdzības sniegšanai Ukrainai. Mans viedoklis gan ir, ka katram būtu jābūt iespējai pašam izvēlēties, kam ziedot. Kas gribēs ziedot Ukrainai, to darīs tāpat. Žēl, ka mūsu dzīvnieki tāpēc cieš un nesāņem ļoti vajadzīgo atbalstu. Taču "ziedot.lv" ir lielisks portāls, esmu pateicīga par visiem tiem dzīvniekiem, kuriem ir palīdzēti."

E. Kalēja vēlreiz uzsver, ka galvenais nosacījums šajā darbā ir sadarbība ar iedzīvotājiem: "Tai jābūt kā ķēdītei, jo kopā mēs varam paveikt daudz! Es tiešām ticu, ka tie nav tikai skaisti vārdi."

Foto - I. Tušinska

Pirms sterilizācijas. Pirmdien, 12. augustā, veterinārārstes S. Strupkas aprūpē nonāca vēl divi bezsaimnieka kaķi, šoreiz no Balvu pagasta. Viņiem veiks sterilizācijas operāciju, atpazīstamai nogriezīs auss galiņu un, kad būs atkopušies no operācijas, palaidīs vietā, kur noķerti.

Jāpieliek arī sava roka

Veterinārārste SILVIJA STRUPKA stāsta, ka sadarbībā ar biedrību "Ķepu draugs" nosterilizēti aptuveni 30 vai 40 bezsaimnieka kaķi: "Kaķus ved visu laiku. Drīzumā būs nosterilizēti vēl deviņi kaķi. Biedrība "Ķepu draugs" palīdzēja apmaksāt arī kādu lielāku operāciju sunim, jo saimnieks pats to nevarēja atļauties. Šī biedrība nekad neatsaka palīdzību." Veterinārārste atgādina, ka sterilizētos kaķus iespējams atpazīt pēc nogrieztā auss galiņa. S. Strupka slavē pašvaldības policijas vadītāju R. Kravali, kura sniedz lielu palīdzību bezsaimnieka dzīvnieku izķeršanā un nogādāšanā veterinārajā klīnikā sterilizācijai. "Viņus noķert nav nemaz tik vienkārši," uzsver speciāliste.

Balvu novada pašvaldības policijas priekšniece RITA KRAVALE atklāj, ka darbs ar bezsaimnieka dzīvniekiem nekad nerimstas: "Šobrīd mums ir iespēja sterilizēt deviņus kaķus. Nesen divus kaķus atveda no Krišjāņiem, ved arī no Balvu pilsētas pagalmiem. Tagad sākam sterilizēt kaķenes, kuras nevarējām operēt pavasarī, jo viņām bija mazi kaķēni." R. Kravale stāsta, ka šobrīd pilsētas pagalmos praktiski vairs nebūs palikuši nosterilizēti kaķi. Taču ļoti būtisks šajā darbā ir iedzīvotāju atbalsts: "Iedzīvotājiem jāvērojas pie mums un jāpieliek arī sava roka. Ir bijuši gadījumi, kad piedāvājām būri, jo dotajā brīdī ir iespēja sterilizēt kaķus par biedrības naudu. Bet domājat, ka cilvēki gāja ķert tos kaķus? Viņi jau paši nenāks... Kaķus noķert ir grūti, tāpēc ir tik vajadzīga iedzīvotāju palīdzība." R. Kravale priecājas par tiem balveniešiem, kuri paši paveikuši šo grūto darbu. Tiem, kuri to gatavi darīt, bet nav vajadzīgā aprīkojuma, R. Kravale gatava iedot p/a "San – tex" aizlienēto kaķu ķeramo būri. "Ar mums vienmēr var sazināties un sniegsim padomu," sola pašvaldības policijas priekšniece. Savukārt tiem iedzīvotājiem, kuriem šie sterilizētie bezsaimnieku minkas kaut kādā veidā traucē, viņa vēlas atgādināt, ka šādi kaķi pasaulē pastāvēs vienmēr, tādēļ nav prātīgi pārmest cilvēkiem, kuri par tiem rūpējas un gādā, lai viņi vismaz nevirotos.

Foto - no personīgā arhīva

Neatsaka palīdzību. Biedrības "Ķepu draugs" vadītāja Evita Kalēja nekad neatsaka atbalstu klaiņojošu kaķu sterilizācijas rēķina apmaksāšanā. Kaut arī pati dzīvo Tukumā, bet strādā Jelgavā, ar viņas savāktā finansiālā atbalsta palīdzību pusotra gada laikā nosterilizēti vairāki desmiti bezsaimnieka kaķu Balvu novadā.

Foto - I. Tušinska

Jau sterilizēti. Pie daudzām Balvu daudzdzīvokļu mājām izveidojušās bezsaimnieka kaķu kolonijas. Lai šie kaķi nevirotos aritmētiskā progresijā, ir ļoti svarīgi tos laikus sterilizēt.

Ja vēlies un vari, lūdzu, atbalsti ar jebkāda apmēra ziedojumu Balvu kaķus. Biedrība "Ķepu draugs" ir sabiedriska labuma organizācija. Reģistrācijas numurs 40008282810, Ķepu Draugs Biedrība LV64HABA0551046121007, AS Swedbank 26 139 629

Sacensības olimpiskā garā

Aizvadītas sporta spēles cilvēkiem

Pagājušajā svētdienā dzīve Balvu pilsētā bija cilvēku un skaistu mirkļu piepildīta. Parkā bērnu smaidu un čalu pavadībā notika bērības svētki, pie kultūras un atpūtas centra iepirkumu somas tika piepildītas ar zaļā tirdziņa gardajiem labumiem, bet pie Balvu Valsts ģimnāzijas par enerģijas lādiņu parūpējās balvenieši un mūsu pilsētas viesi no daudzām Latvijas pilsētām, kur notika Balvu novada atklātās sporta spēles cilvēkiem ar īpašām vajadzībām.

Vēl jo īpašāku šo ievērojamo sporta pasākumu dara fakts, ka tas tiek organizēts pēc olimpiskā cikla principa – ik pēc četriem gadiem. Turklāt arī mīlestības citadelē Parīzē jau drīz – 28. augustā – tiks dots starta šāviens paralimpiskajām spēlēm, kas Eifeļa torņa pakājē notiks līdz pat 8. septembrim. Tikmēr Balvu novada atklātās sporta spēles cilvēkiem ar īpašām vajadzībām pulcēja 13 komandas – ne tikai četras no mūsu puses (Balvu Teritoriālā invalīdu biedrība, šīs pašas biedrības komanda “Juniori”, Latvijas Neredzīgo biedrības Balvu teritoriālā

organizācija un pensionāta “Balvi” komanda “Minimālais ātrums”), bet ar moto: “Augstāk, tālāk un stiprāk!” sporta pasākumā startēja arī Alūksnes invalīdu biedrība, Gulbenes novada invalīdu biedrības komanda “Gulbis”, Cēsu invalīdu biedrība, Daugavpils pilsētas biedrības “Solis Plus” komanda “Lācis”, vēl divas šīs pašas biedrības komandas “Asorti” un “Cēzars”, Jēkabpils invalīdu biedrība, komanda no Madonas novada Mārcienas pagasta specializētajām darbnīcām, kā arī tālie ciemiņi no Rīgas Latgales priekšpilsētas invalīdu biedrības un Zemgales priekšpilsētas invalīdu apvienības apvienotās komandas “Aizvējš”.

Pasākuma dalībnieki sacentās astoņos sporta veidos – šautriņu mešanā, basketbola metienos, zābaka mešanā tālumā, figūrbraukšanā ar ratiņkrēslu un bumbas vešanā klēpī, novusā, stafetē un Boccia (bumbiņu ripināšanas spēle). Parādītais sniegums tika vērtēts gan individuāli, gan arī starp komandām. Savukārt spēles organizēja Balvu novada pašvaldība un Ziemeļlatgales Sporta centrs sadarbībā ar Balvu Teritoriālo invalīdu biedrību. “Lai izdodas!” pirms sacensībām vēlēja pasākuma organizatori.

Marija Duļbinska. Balvu Teritoriālās invalīdu biedrības valdes priekšsēdētāja MARIJA DUĻBINSKA ir ļoti gandarīta, ka šoreiz sacensību dalībnieku skaits bija īpaši liels. Savukārt, runājot par šī pasākuma nozīmi, balveniete īpaši uzsvēra savstarpējo sadarbību. “Kovida laikā mūsu komunikācija ar citām biedrībām tika nogriezta kā ar nazi. Tāpēc esmu ļoti priecīga, ka pēdējos gados Balvu Teritoriālajai invalīdu biedrībai ir laba sadarbība gan ar neredzīgo biedrības Balvu organizāciju un pensionātu “Balvi”, gan arī ar citu pilsētām biedrībām. Un tas ir visdažādākajos jautājumos – ne tikai sporta pasākumu organizēšanā. Turklāt risināt aktuālas problēmas (tajā skaitā valsts mērogā), kas skar cilvēkus ar īpašām vajadzībām, var, tikai tiekoties klātienē. Šādu iespēju izmantojām arī sacensību laikā. Tikmēr šī pasākuma dalībniekiem tā bija lieliska iespēja izrauties no ikdienas gaitām. Lielais prieks, gaidot sacensības, burtiski virmoja gaisā. Lai Dieviņš ikvienam dod veselību! Un pēc četriem gadiem sacensības rīkosim atkal. Kā gan to varētu nedarīt, ja ir tik liels vietējo cilvēku un uzņēmēju atbalsts?” priecājās M. Duļbinska. Uzņēmīgā balveniete piebilda, – ir ļoti liels prieks, ka sabiedrībā arvien vairāk mazinās stereotipi par cilvēkiem ar īpašām vajadzībām. Tikmēr, vērtējot šiem cilvēkiem paredzēto infrastruktūru un vides pieejamību Balvu pilsētā, M. Duļbinska atzina, ka tas ir sāpīgs jautājums: “Darāmā vēl daudz, tomēr pamazām viss attīstās. Dzīvē jau arī nevar uzreiz visu paņemt un sakārtot. Šis process notiek pakāpeniski.”

Šautriņu mešana. Ekstravagantās bārdas īpašnieks GUNTIS RAKAUSKS šautriņas meta ar labu precizitāti. Jautāts, kādus sporta veidus iecienījis visvairāk, Gulbenes novada invalīdu biedrības komandas “Gulbis” pārstāvis atzina, ka ļoti labprāt spēlē futbolu.

Hop, un bumba grozā! Lai trāpītu bumbu basketbola grozā, metienus var izpildīt visdažādākajos veidos. Arī tā, kā redzams attēlā. Starp citu, šādā tehnikā metienus izpilda arī daži profesionāļi groza bumbas meistari.

Spēles laikā nekausies! Attēlā redzamā INESE PROKOVSKA pirms novusa mača uzsvēra, ka spēlē uzvarēs draudzība. “Neiesim taču kauties!” ar smaidu seja pastāstīja ridziniece.

Uzdevums izpildīts ar uzviņu. Sports ir piesātināts ar emocijām, bez kurām sasniegt augstus rezultātus nevar. To lieliski nodemonstrēja arī sporta spēļu dalībnieks no Daugavpils pilsētas biedrības “Solis Plus” komandas “Lācis”.

Pa virsu konfektēm uzdzers šampanieti. Apbalvošanas ceremonijā godināja ne tikai sacensību dalībniekus, bet arī ikvienu, kurš bija iesaistīts to nodrošināšanā. Sporta spēles nebūtu iedomājamas arī bez tiesnešiem, kuri nebija bargi, bet, gluži pretēji – sacensību dalībniekus uzmuntrināja un juta līdzīgi ikvienam sporta spēļu dalībniekam. Milzīgu darba apjomu paveica viens no sacensību organizatoriem, Ziemeļlatgales Sporta centra vadītājs un sacensību galvenais tiesnesis ARNIS VOIKA, kurš pateicībā par ieguldījām pūlēm saņēma gardu dāvanu – šampanieti un daudz, daudz konfekšu. Tagad Arnis varēs našķoties ļoti ilgu laiku.

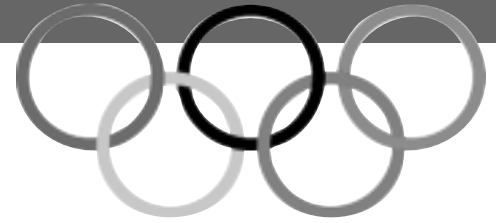

Savulaik Balvos ballējās. Attēlā redzamajai Jēkabpils invalīdu biedrības pārstāvei vēl joprojām labā atmiņā, ka pirmo reizi Balvos bija agrā jaunībā – pirms aptuveni 45 gadiem: “Padomju gados mans darbs bija saistīts ar elektrotīkliem, bet darba devējs jūsu

pilsētā rīkoja balli. Vai tur neiepazinos ar kādu Balvu puisi? Jūs ko! Mums, meitenēm, Jēkabpilī pašām puisi cik uziet!”

Sacensības olimpiskā garā

ar īpašām vajadzībām

Brīvprātīgie. Lai tamlīdzīgi sporta pasākumi ritētu raiti, ļoti svarīgs ir brīvprātīgo darbs. Šādi cilvēki bija vairāki, bet attēlā redzami (otrajā rindā no labās puses) PATRIKS KIVKUCĀNS UN JĀNIS DUĻBINSKIS, bet pirmajā rindā (no kreisās puses) SINTIJA LOČMANE un ILUTA BALULE.

Lai tā bumbiņa ripo! Sacensību dalībniekiem bija arī jādemonstrē izveicība ar florbola nūju rokās.

Vai izdevās? Šķiet, ka iemest disku apaļajā laukumā ir diezgan vienkāršs uzdevums, bet tā nebūt nebija. Lai to izdarītu, bija nepieciešama augsta precizitāte.

Ziedi, medaļas un galvenais kauss. 1.vietu izcīnīja Daugavpils pilsētas biedrības "Solis Plus" komanda "Cēzars". Tās sporta organizatore MARINA ALEKSEJEVA (attēlā – pirmajā rindā pirmā no kreisās puses), kura pati par parādīto sniegumu ieguva astoņas dažāda kaluma medaļas, uzsvēra, ka Balvi ir maza, bet ļoti piemīlīga pilsēta: "Jūsu pilsētā ekskursijā bijām arī pirms dažām nedēļām. Nekur citur mēs nebijām tik laipni sagaidīti, kā Balvos. Mums uzdāvināja arī skaistus floristikas ziedu pušķus. Tie ir tik skaisti, ka bez plata smaida uz pušķiem nemaz nevar paskatīties! Jāteic, mūsu biedrībai ir liela pieredze startēšanā dažādās sacensībās, tajā skaitā starptautiska mēroga. Piemēram, augustā sporta spēlēs mums paredzēta dalība katrās brīvdienās." 2.vietu ieguva Gulbenes novada invalīdu biedrības komanda "Gulbis", bet 3.vietu – Alūksnes invalīdu biedrība.

Balvu komanda. Balvu Teritoriālā invalīdu biedrība (attēlā) no visām mūspuses komandām ierindojās visaugstāk – 4.vietā. 8.vietu ieguva pensionāta "Balvi" vienība "Minimālais ātrums", 9.vietu – Balvu Teritoriālās invalīdu biedrības komanda "Juniori", bet 10.vietu izcīnīja Latvijas Neredzīgo biedrības Balvu teritoriālā organizācija. Jāpiebilst, ka Balvu komandu pārstāvji izcīnīja virkni medaļu arī individuālajā vērtējumā un starp komandām atsevišķos sporta veidos. Attēlā – biedrības valdes priekšsēdētāja MARIJA DUĻBINSKA, ANDRIS LIZINSKIS, IMANTS REINBERGS, GUNĀRS ŠUSTOVŠ, JURIS FJODOROVŠ, AIVARS MELNIS, KRISTĪNE DAUKŠTE, AIGARS JERŠOVŠ, JURIS VINNINS, DAINIS BIZUNS un biedrības brīvprātīgā VELTA GAVRJUŠENKOVA, kura šogad no Balvu novada pašvaldības saņēma pateicības rakstu par ilggadēju nesavtīgu palīdzību un atbalstu novada iedzīvotājiem ar īpašām vajadzībām.

Ātri un veikli! ANDIS NEPARDS sacensībās pārstāvēja pensionāta "Balvi" komandu "Minimālais ātrums". Izpildot attēlā redzamo uzdevumu, viņa ātrums gan nepavisam nebija minimāls. Tam ar smaidu piekrita arī pats Andis.

Cik tālu zābaku vari aizvest Tu? "Man sports ļoti patīk, kas ir arī lieliska iespēja iepazīt jaunus cilvēkus. Savukārt jaunībā deviņus gadus nodarbojos ar cirka akrobātiku un pat trīs mēnešus strādāju Rīgas cirkā," atklāja daugavpiliete MARINA PAIPALE.

Teksts un foto – A.Ločmelis

Īsumā

Piedalās amatiereteātru svētkos

No 9. līdz 11. augustam Valkas un Valmieras apkaimē norisinājās XV Latvijas amatiereteātru svētki.

Svētku dalībniekus un apmeklētājus priecēja plaša izrāžu programma, koncerti, sadziedāšanās ar Latvijas Nacionālā teātra aktieriem, izstādes un citi svētkiem veltīti notikumi. Amatiereteātru svētki, kuros piedalās arī mūsu kolektīvi, ir valstī nozīmīgākais amatiereteātru kopienas saiets, kas notiek reizi piecos gados. Baltinavas amatiereteātra "Palādas" vadītāja ANITA LOČMELE atklāja, ka uz teātru svētkiem brauc jau kopš 2006. gada: "Šogad Valkas svētkos bijām 9. un 10. augustā, jo svētki diemžēl sakrīt ar zemnieku trakāko ražas novākšanas laiku, tāpēc ir kaut kā jāpielāgojas, lai vilks paēdis un kaza dzīva. Bijām atklāšanā, tad apmeklējām Ādolfu Alunāna Jelgavas teātra izrādi "Kazanovas mētelis". Jauka izrāde." Vērtējot svētku programmu, kur režisoru godināšanas pasākumā saņēma Pateicības rakstu, A.Ločmele atzīst, ka īpaši patika atklāšanas koncerts Valkas brīvdabas estrādē, kas bija krāšņs un interesants. Neparasti izskatījušās koncertā uz ūdens ekrāna attēlotās ainas un latviešu nacionālās zīmes.

Foto - no personīgā arhīva

Pēc izrādes.

Baltinaviešu izrāde, kas bija skatāma Vijciema kultūras namā, aizritēja raiti un bez aizķeršanās. "Uz Valku braucām tikai seši cilvēki no kolektīva, jo daļa ir Rumānijā, daļa uz labības tīrumiem, daudziem maiņu darbi vai citas lietas kārtojamas. Pēc izrādes citi aizskrēja uz tīrumiem, bet citi baudīja svētkus," teic amatiereteātra "Palādas" vadītāja.

Iebriest ziedošajās saulespuķēs

Rugāju pagastā jau otro gadu krāšņi uzdziedējis saulespuķu lauks aptuveni 0,5 ha platībā. "Pagājušajā gadā iesējām, un mums iepatikās. Priecājamies par burvīgajiem ziediem," stāsta saimniece IEVA KOŠKINA. Savs prieks tiek arī putniem un ikvienam, kurš apskata lauku klātienē, – putniem ļauj mieloties ar saulespuķu sēklīm, bet apmeklētāji var gan baudīt puķu skaistumu, gan iemūžināt to fotogrāfijās.

Aizvadītajā nedēļā saulespuķu laukā, piemēram, iebrija Rugāju dāmu vokālā ansambļa dalībnieces un vadītāja Sanita Anckina, kura atklāja, ka dziedātājam ir jauka tradīcija noslēgt darba sezonu ziedos: "Citus gadus tie bija Tatjanas Kočānes krāsainie flokši vai Aijas Rancānes reibinošās lavandas, šogad, par spīti visām negācijām, sezonu noslēdzām skaisti – ansambļa dalībnieces Vitas Zušas saimniecības "Mežaines" saulainajā saulespuķu laukā. Vitas vīrs Kristaps Zušs bija parūpējies par nopietniem fotosesijas atribūtiem, piemēram, ar traktora kausu augstu vīrs saulespuķu lauka bija pacelts drosmīgs fotogrāfs, kā rezultātā mēs ieguvām fantastiskas fotogrāfijas. Smaidi, prieks, smieklī, fotosesija ar safrizēto poniju un prombraucot saulespuķu klēpji – iegūtas emocijas, kas dos iedvesmu sanākt un dziedāt turpmāk."

Foto - no personīgā arhīva

Ansambļa meitenes saulespuķēs.

Rugāju dāmu vokālajam ansamblim izveidojusies laba tradīcija sezonu noslēgt ar fotografēšanos ziedu laukā.

Izstāde

Aplūkojamās mazās glāzītes

Baltinavas muzejā skatāma kolekcionāres ANITAS DAUKSTES mazo glāziņu kolekcijas izstāde.

Pirmās glāzītes atvestas no Vīnes un Zalcburgas, kad Anita ar kori bija devusies ceļojumā uz Austriju un Itāliju. Glāzītes ielika sekcijā, bet kolekcijas vākšana turpinājās pēc vairākiem gadiem, kad paaugās meitas un pamazām sāka vest glāzītes no saviem ceļojumiem. Meitas Santas, piemēram, pirmais brauciens uz ārzemēm bija no Baltinavas vidusskolas apmaiņas programmā uz Zviedriju.

Kolekcijā pašlaik ir 62 glāzītes no dažādām valstīm. Lielākā daļa nāk no Eiropas, bet nav no Nīderlandes, Dānijas un vēl dažām valstīm. Savukārt glāzītes, kas mērojušas tālāko ceļu līdz kolekcijai, nāk no Austrālijas, Amerikas un Korejas, kur Santa bija aizbraukusi dziedāt ar kori.

"Var redzēt, kura tauta vairāk dzer," aplūkojot no braucieniem atvestās suvenīrglāzes, smeja Anita, jo vislielākās glāzītes kolekcijā ir no Sanktpēterburgas, kur viņa bijusi ceļojumā. Izstādē aplūkojami arī vairāki interesanti, formas ziņā īpaši un uzmanību piesaistoši eksponāti. Kolekcija pamazām tiek papildināta. Pēc pāris nedēļām, piemēram, uz Baltinavu ceļos glāzīte no Kīpras, kur dosies Santa. Viņa atklāj vēl kādu ceļojumu vēsturi: "Mums, māsām, jau pāris gadus ir tradīcija mammai dzimšanas dienā uzdāvināt SPA ceļojumu uz blakusvalstīm. Bijām Klaipēdā un Hāpsalā. Tas ir mūsu, dāmu, tusiņš. Arī šajos braucienos pamanām kādu interesantu glāzīti, ar ko papildinām kolekciju. Smieklīgākais, ka nav vēl glāzes no Latvijas, ko tuvākajā laikā izlabosim – Rīgas suvenīrveikalā paskatīšos un atvedīšu."

Foto - no personīgā arhīva

Pirmā izstāde. Anitas glāziņu kolekcija izstādē nonākusi pirmoreiz, bet, ja kādam vēl radīsies interese, iespējams, tās varēs aplūkot ne tikai Baltinavā, bet arī citviet.

Foto - no personīgā arhīva

Ceļojumā. Mammai un meitām – Ingai (no kreisās), Anitai, Lindai un Santai – ir vairāki kopīgi vaļasprieki, kā, piemēram, ceļošana un kolekcionēšana.

Lappusi sagatavoja A.Socka

Lasītāja jautā

Kad uz ceļa atjaunos viduslīniju?

Laikraksta "Vaduguns" redakcijā vērsās Žiguru iedzīvotāja, kura norūpējusies par praktiski neredzamo balto ceļa viduslīniju uz autoceļa Viļaka – Žiguri.

Dažkārt viduslīnija ir vienīgais glābiņš

"Cik regulāri uz valsts ceļiem atjauno ceļa apzīmējumus, tajā skaitā viduslīnijas? Piemēram, ceļa posmā Viļaka – Žiguri to atjaunoja 2022.gadā, bet šobrīd viduslīnija jau ir ļoti nodilusi. Var teikt, ka vietām tās vispār nav. Man kā auto vadītājam ceļa viduslīnijas kvalitāte un laba tās redzamība ir ļoti aktuāla, jo tuvojas rudens, kad bieži veidosies migla un ātrāk satumsis. Ja viduslīnija ir slikti redzama, arī stipra lietus gadījumā uz ceļa grūti orientēties, jo viss saplūst vienuviet. Līdz ar to dažkārt viduslīnija ir vienīgais glābiņš, lai saprastu, – vēl atrodies uz ceļa braucamās daļas, vai arī jau brauc kaut kur pa ceļa malu. Starp citu, konkrēti ceļa Viļaka – Žiguri malās nav arī stabiņu, pēc kā auto vadītāji varētu orientēties. Cik tad bieži ceļa apzīmējumus atjauno un kad atbildīgie dienesti atjaunos viduslīniju uz ceļa Viļaka – Žiguri?" jautā lasītāja.

Neizpilda darbus un saņem sodu

VSIA "Latvijas Valsts ceļi" Komunikācijas daļas vadītāja ANNA KONONOVA skaidro, ka horizontālā marķējuma atjaunošanai uz valsts ceļiem jānotiek katru gadu, tomēr pagājušajā gadā uz vietējās nozīmes autoceļa "V455" (Viļaka – Žiguri - Liepna) tas netika izdarīts. Kādēļ tā? "Atklāta konkursa rezultātā līgums par horizontālā marķējuma uzklāšanu uz valsts autoceļiem ir noslēgts ar Lietuvas uzņēmumu SAS (slēgta akciju sabiedrība) "Biseris". Uzņēmums neizpildīja uz autoceļa "V455" paredzētos darbus, par ko saņēma līgumsodu. Plānots, ka marķējums uz šī ceļa tiks atjaunots šogad," informē A.Kononova.

Jāpiebilst, ka iepirkums par horizontālo apzīmējumu uzklāšanu valsts autoceļu tīklā 2020.-2025.gadam noslēdzās 2020.gada rudenī. Tajā tiesības atjaunot ceļa apzīmējumus Vidzemes un Latgales reģionā ieguva jau minētais uzņēmums "Biseris". Darbu līgumcena ir 6018792,5 eiro Vidzemē un 7632655,8 eiro Latgalē.

Kāda ir apzīmējumu uzklāšanas tehnika?

Runājot par ceļa marķējuma uzklāšanas tehnisko pusi, VSIA "Latvijas Valsts ceļi" informē, ka šajos darbos ietilpst autoceļa virsmas sagatavošana (noslaucīšana un svešķermeņu novākšana), materiālu sagatavošana, apzīmējuma uzklāšana un arī stikla lodiņu un pretslīdes minerālmateriālu pievienošana, ja to prasa tehnoloģija: "Ceļa seguma virsmai pirms apzīmējumu uzklāšanas jābūt tīrai un sausai, tāpēc ceļa horizontālo apzīmējumu (izņemot pagaidu) drīkst uzklāt, ja nav bijuši nokrišņi un gaisa temperatūra nav zemāka par plus 10 grādiem. Uz valsts autoceļiem krāsošana notiek divas reizes gadā. Pirmajā pusgadā darbi parasti norit aprīlī, maijā un jūnijā, bet otrajā pusgadā – jūlijā, augustā, septembrī un oktobrī.

Robežsardzē

Noslēgušās sporta sezonas sacensības

Ludzas novada Cirmā esošajā atpūtas kompleksā "Dzerkaļi" aizvadītas Valsts robežsardzes XX sporta sezonas noslēguma sacensības.

Valsts robežsardzes koledžas Rekrutēšanas un robežsardzes vēstures izpētes nodaļas sabiedrisko attiecību speciāliste LAURA PURIŅA stāsta, ka pasākuma galvenais mērķis bija veicināt sportisku garu, komandas darbu, robežsardzes struktūrvienību sadarbību un kopības sajūtu starp Valsts robežsardzes un koledžas personālu. Sacensības aizritēja draudzīgā un sportiskā gaisotnē, vienlaikus stiprinot arī dalībnieku fizisko sagatavotību.

Sporta sacensību dalībnieki piedalījās gan individuālajos, gan komandu sporta veidos (volejbolā, tautas bumbā, novusā, petankā, spaikbolā, krocketā, kombinētajā stafetē). Organizatori par īpašām sporta spēlēm parūpējās arī bērniem. Kopvērtējumā par spēcīgāko komandu kļuva Valsts robežsardzes koledža, kas izcēlās ar lielisku sniegumu un izcīnīja 1.vietu. 2.vietu ieguva Daugavpils pārvalde, 3.vietu – Aviācijas un speciālo operāciju pārvalde, 4.vietu – tālie viesi no Ventspils

Foto - no personīgā arhīva

Re, kā! Žiguru iedzīvotāja, kura vērsās redakcijā, pastāstīja arī par kādu, ja tā var teikt, savdabīgu gadījumu. Proti, pirms dažiem gadiem uz autoceļa Viļaka – Žiguri tika uzkrāsota balta viduslīnija, tomēr jau pēc neilga laika uz šī paša ceļa sākās seguma atjaunošanas darbi. Rezultātā, protams, zem jaunā ceļa seguma pazuda arī nupat uzklātā viduslīnija! "Vai atbildīgie dienesti un uzņēmumi, kuri nodarbojas ar ceļu infrastruktūras darbiem, savstarpēji nekomunicē, ja reiz rodas šādas situācijas? No vienas puses tas ir bēdīgi, no otras – vietējiem iedzīvotājiem par to, kā strādā ceļu speciālisti, atlika tikai pasmaidīt," pastāstīja lasītāja.

Latvijā apzīmējumu uzklāšanai galvenokārt izmanto krāsu, kurā pēc tam iekaisa gaismu atstarojošas lodītes, lai auto vadītājiem nodrošinātu redzamību diennakts tumšajā laikā un sliktas redzamības apstākļos. Tās var iekaisīt, izmantojot roku darbu un uzsmidzinot ar speciālu iekārtu. Kvalitātes garantijas termiņš darbam ar krāsu ir seši mēneši, bet darbam ar aukstplastiskiem vai termoplastiskiem materiāliem – divpadsmit mēneši."

Valsts ceļu dienestā piebilst, ka atsevišķās vietās valsts ceļu tīklā horizontālie apzīmējumi ieklāti, izmantojot gan aukstplastisko, gan termoplastisko materiālu: "Termoplastiskais materiāls ir birstošs materiāls, kuru pirms uzklāšanas uz ceļa uzkaršē līdz 200 grādiem. Tad to lej ekstrūderī jeb speciālā uzklāšanas mašīnā un uzklāj uz ceļa. Ekstrūderī visu laiku tiek uzturēta konkrēta temperatūra. Savukārt aukstplastiskais materiāls vienkārši samaisa, tiem pievieno cietinātāju, ielej uzklāšanas mašīnā, bet pēc tam – uz ceļa. Jaunajos ceļu projektos horizontālo apzīmējumu uzklāšanai 80% gadījumu lieto termoplastisko materiālu, jo, salīdzinot ar aukstplastisko materiālu, tas ir lētāks un dabai draudzīgāks. Kā arī, lai aukstplastiskais materiāls sacietētu un pa to varētu pārvietoties satiksmes dalībnieki, jāgaida aptuveni 15 līdz 20 minūtes. Savukārt termoplastiskais materiālam tās ir aptuveni divas minūtes."

Foto - S.Rapša. Valsts robežsardzes koledža

Augstāk, tālāk, stiprāk! Sacensību dalībnieki mērojās spēkiem arī, piemēram, loka šaušanā.

pārvaldes, 5.vietu – Ludzas pārvalde, bet 6.vietā ierindojās mūsdienu robežsargi no Viļakas pārvaldes, kuri aiz sevis atstāja Valsts robežsardzes štābu (7.vieta) un Rīgas pārvaldi (8.vieta).

Re, kā!

Informāciju par vārdiem nesniedz

Laikrakstā "Vaduguns" jau rakstījām medijos izskanējušo informāciju, ka pašvaldības šogad saskaras ar finansiālām grūtībām. Tikmēr viens no obligātajiem maksājumiem daudzām vietvarēm ir pabalsti bijušajiem pagastu, pilsētu vai novadu priekšsēdētājiem un vietniekiem.

Piemēram, Līvānu novadā šādiem pabalstiem atvēlēts 21 000 eiro, bet Krāslavas un arī Balvu novadā – līdz pat ceturtdaļmiljonam jeb 250 000 eiro. Balvu novada Centrālās pārvaldes Finanšu plānošanas un centralizētās grāmatvedības nodaļas vadītāja Olga Siņica portālam "Ism.lv" skaidroja, ka šogad budžetā šim mērķim iepļānoti konkrēti 255 015 eiro. Ņemot vērā, ka šis Balvu novada pašvaldībai ir finansiāli smags gads ar daudziem nepopulāriem lēmumiem, tajā skaitā administrācijas pāriešanu uz četru darba dienu nedēļu, ceturtdaļmiljons pašvaldībai ir nozīmīga summa. "255 tūkstoši ir vienas skolas uzturēšanas budžets. Ne jau pedagogiem, bet tik, cik pašvaldība varētu tērēt kādai lauku skolai," sacīja O.Siņica.

Lai saņemtu pabalstu, jāatbilst vairākiem nosacījumiem – jābūt vēlētam priekšsēdētājam vai vietniekam vismaz divus sasaukumus, pirmsspensijas vecumā (vairāk nekā 60 gadi) un nedrīkst saņemt pabalstu, vienlaikus turpinot strādāt algotu darbu. Pabalsta apmērs ir līdz divām minimālajām mēnešalgām jeb 1400 eiro. Ja bijušais pagasta priekšnieks vai vietnieks saņem pensiju, pabalsta summa ir mazāka, lai kopumā, saskaitot pabalstu un pensiju, sanāktu 1400 eiro. To, ka bijušajiem pašvaldību priekšniekiem tiek izmaksāti šādi pabalsti, ļoti kritiski vērtē arī laikraksta "Vaduguns" žurnālista aptaujātie Balvu pilsētas iedzīvotāji, kuru viedokļus publicējam avīzē. Tomēr jāuzsver, ka kopš 2021.gada likums ir mainīts un šobrīd jaunievēlētie priekšsēdētāji vairs nevar pretendēt uz šim īpašajam izdienas pensijām.

Kuri cilvēki šos pabalstus saņem mūspusē? Balvu novada Centrālās pārvaldes vecākais sabiedrisko attiecību speciālists KRISTIĀNS BOKTA skaidro, ka, pamatojoties uz datu konfidencialitātes un privātuma aizsardzības principiem, informāciju par konkrētu personu vārdiem un uzvārdiem sniegt nevar. "Varu tikai apstiprināt, ka Balvu novada pašvaldība šāda veida pabalstu izmaksā 24 personām, no kurām piecas personas to saņem pilnā apmērā," piebilda sabiedrisko attiecību speciālists.

Īsumā

Uz apsūdzēto sola – policisti, robežsargi, ugunsdzēsēji un citi

Šī gada pirmajā pusgadā Iekšlietu ministrijas Informācijas centra nosūtījis 24 kriminālprocesus par 41 noziedzīgu nodarījumu pret 41 personu.

Tajā skaitā kriminālprocesi ir pret 27 amatpersonām – desmit Valsts policijas, sešām Valsts robežsardzes, četrām Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta, divām Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes, trīs pašvaldības policijas amatpersonām, kā arī pret divām amatpersonām no Nodrošinājuma valsts aģentūras un Iekšlietu ministrijas Informācijas centra.

Liela daļa (46 %) no kriminālprocesa uzsākšanai nosūtītajiem kriminālprocesiem ir par iekšlietu dienestos un pašvaldības policijā nodarbināto dienesta pilnvaru pārsniegšanu, pielietojot vardarbību, kā arī citiem noziedzīgiem nodarījumiem, kas izdarīti valsts amatpersonu dienesta pienākumu pildīšanas laikā. Vērtējot iekšlietu sistēmā nodarbināto izdarītos noziedzīgos nodarījumus ārpus dienesta laika, par kuriem kriminālprocesi nosūtīti kriminālprocesa uzsākšanai, trešdaļa ir par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un tādu datu izplatīšanu, kas dod iespēju nelikumīgi izmantot finanšu instrumentu vai maksāšanas līdzekli). Savukārt 30% kriminālprocesi ir par noziedzīgiem nodarījumiem pret ceļu satiksmes drošību, vadot transportlīdzekli apreibiņošo vielu ietekmē, vai arī izraisot ceļu satiksmes negadījumus.

Lappusi sagatavoja A.Ločmelis

Zināšanai

Izrakstītās zāles nav pieejamas. Ko darīt?

Katru dienu zāļu lieltirgotavas sniedz informāciju Zāļu valsts aģentūrai (ZVA), cik un kādas zāles tajās ir pieejamas, kas ir svarīgi gan ārstiem, gan farmaceitiem, kuri ik dienu tiek informēti par aktuālo situāciju zāļu noliktavās. Taču kā rīkoties, ja zāles nav pieejamas, stāsta Zāļu informācijas izplatīšanas departamenta vadītāja Katrīna Lukša.

ZVA katru dienu seko līdzī pieejamības signāliem un savu pilnvaru ietvaros rīkojas zāļu pieejamības pārtraukumu risināšanā. Kad ZVA saņem signālus par zāļu trūkumiem no zāļu ražotāja vai lieltirgotavas, notiek saziņa ar citiem piegādātājiem un iesaistītajām pusēm. Ja pieprasījumu nevar nodrošināt ar reģistrētām zālēm, ZVA uzrunā vairumtirgotājus par iespēju saņemt paralēlā importa vai paralēlās izplatīšanas atļauju.

Regulāri lietojamās zāles jāiegādājas savlaikus – vismaz vienam mēnesim

Mēs neesam pasargāti no īslaicīgiem zāļu piegādes pārtraukumiem. Tāpēc aicinām ikvienu cilvēku, kurš zāles lieto regulāri (piemēram, hronisku saslimšanu dēļ) tās iegādāties savlaikus vismaz vienam mēnesim. Dati liecina, ka zāļu piegāde vidēji atjaunojas aptuveni divu nedēļu laikā.

Ja zāles aptiekās nav pieejamas un nav iespējams nodrošināt citas zāles ar tādu pašu aktīvo vielu, par ieteicamo rīcību pacienti vienmēr tiek aicināti konsultēties ar savu ārstu. Savukārt situācijās, kad pacientam terapijas nodrošināšanai ir nepieciešama specifiska terapija, kura nav aizvietojama ar Latvijas Zāļu reģistrā iekļautām un pieejamām zālēm, ārstam ir tiesības izrakstīt Latvijā neregistrētās zāles (tās ir citā valstī reģistrētas un lietotas zāles). Pacients ar ārsta izrakstītu recepti var vērsties jebkurā Latvijas aptiekā un lūgt, lai tā konkrēto neregistrēto medikamentu sagādā, precizējot piegādes laiku un izmaksas.

Zāļu pieejamība var radīt izaicinājumus pacientiem, bet ir svarīgi rīkoties aktīvi. Saziņa ar ārstu un farmaceitu var palīdzēt atrast nepieciešamās ārstēšanas alternatīvas un nodrošināt, ka pacienti saņem atbilstošu aprūpi, pat ja viņu izrakstītās zāles nav pieejamas.

Izmanto zāļu reģistru, lai pārbaudītu medikamentu pieejamību

ZVA mājaslapā ir pieejams Latvijas Zāļu reģistrs, kurā iekļauta oficiāla un aktuāla informācija par Latvijā reģistrētām zālēm, t. sk. to pieejamību lieltirgotavās. Reģistrā zāles var meklēt, ierakstot pilnu vai nepilnu zāļu vai aktīvās vielas nosaukumu (piemēram, Paracetamol).

Pēc meklētā kritērija tiks atlasītas zāles, kuras satur konkrēto aktīvo vielu vai ar konkrēto nosaukumu. Pēc klikšķināšanas uz atrasto zāļu nosaukuma iegūsi plašāku informāciju – lietošanas instrukciju, informāciju, vai tās ir recepšu vai bezrecepšu zāles, vai zāles ir pieejamas Latvijas lieltirgotavās.

Savukārt, klikšķinot uz zāļu aktīvās vielas nosaukuma (kam blakus ir palielināmā stikla simbols), iespējams iegūt sarakstu ar visām Latvijas Zāļu reģistrā iekļautajām zālēm ar konkrēto aktīvo vielu. Šādi ir ērti atrast analogas zāles, ja ārsta izrakstītās nav pieejamas vai vēlaties atrast, piemēram, lētākas zāles.

Zaļš pieejamības simbols pie konkrētām zālēm nozīmē, ka tās ir pieejamas zāļu lieltirgotavā un aptiekai ir iespējams tās pasūtīt. Savukārt sarkans simbols nozīmē, ka zāles šobrīd nav pieejamas lieltirgotavu krājumos pasūtīšanai.

Apsveikums

Aiztraukuši gadi žigļiem kaijas spārniem,
Daudz kas šajos gados pārdzīvots un gūts.
Tikai šajā brīdī sirds bez liekiem vārdiem
Visu aizvadīto tūkstoš krāsās jūt.

Sirsniņi sveicieni **Leonīdam Mihailovam**
70 gadu jubilejā! Vēlam stipru veselību, izturību un
optimismu turpmākajos dzīves gados!

Artūra Pauliņa ģimene

Dažādi

DZIRDES APARĀTI
Mēness aptiekas telpās, Bērziņu 12
22.augustā 9.00 – 13.00.
Visi modeļi, rezerves daļas, labošana,
pielaikošana, pārdošana. T. 26019076.

Z.s "Strautiņi"
iepērk **mājlopus.**
Samaksa tūlītēja. Labas cenas.
Tālr. 29411033.

Pieved smilti, granti, šķembas.
Tālr. 25685918.

KAPU LABIEKĀRTOŠANA.
VEIC VISUS KAPU
APSAIMNIEKOŠANAS DARBUS.
TĀLR. 29128325.

No akas līdz mājai iemontē
ūdensvadu, izvada kanalizāciju.
Tālr. 25685918.

Smalcina ganības, pļavas.
Trimmerē piemājas dārziņus.
Tālr. 29165808.

Pārdod

PĀRDOD DURVIS, 160 EUR.
Tālr. 26343039.

Skaldīta malka.
Cena 40 EUR/berkubā. Piegādes
apjoms līdz 7 berkubiem. Ir sausā.
Tālr. 25543700.

Pārdod skaldītu malku.
Tālr. 26550272.

Pārdod sivēnus. Tālr. 26329184.

Pērk

IEPĒRK MAJLOPUS
-AUGSTAS CENAS
-SAMAKSA TŪLĪTĒJA
-ELEKTRONISKIE SVARI
tel. 27777733
www.galaspartrade.lv

Pērk sienu ruļļos.
Tālr. 27004732.

Pērk ābolus sulai Kubulos.
Tālr. 27004732.

Pērk mežus un cirsma līdz
18 000 EUR/ha. Tālr. 27603515.

Līdzjūtības

Mums zināms ir tāds neliels vārdiņš – turies!

Ko saka tad, kad lieki citi vārdi,
Kad ceļā pēkšņi uzņakusi tumsa,
Uz pagātni ir aizcirtušies vārdi.
Izsakām patiesu līdzjūtību **Inesei,**
Rasmai un Lāsmai, IVARU
mūžības ceļā pavadot.
Solvita, Igors

Laiks apstājas ar skarbu piesitienu,
Nav rītdienas, ir tikai vēju balss,
Un kādai mīļai, labai sirdij
Nekad vairs nesāpēs, ne arī sals.
(N.Dzirkale)

Skumju brīdī esam kopā ar **Inesi**
Supi, uz mūžu no **VĪRA** atvadoties.
SIA "Ķīra" valde –
Jaroslavs, Jaņina, Vanda

Atstājiet mani šai pusē,
Kur zvaigznes augstā krit!
Kur iešalko vēji un klusē,
Kad mēness aiz mākoņiem slīd.
(R.Urtāne)

Dalām bēdu smagumu un izsakām
visdziļāko līdzjūtību **Inesei Supei,**
bērniem un tuviniekiem, viru
IVARU mūžībā pavadot.
Kafejnīcas "Pierobeža" kolektīvs

Reiz nozied viss, kam dzīves
krāšņums dots,
Tik paliek mūžs, ar darbiem
vainagots.
Izsakām visdziļāko līdzjūtību
Inesei Supei, VIRU mūžības ceļā
pavadot.
Līga, Santa Kokorevičs

Ne tavi solī skan, ne balss,
Kaut velti – sirds arvien vēl gaida.
(J.Silazars)

Visdziļākā līdzjūtība **Inesei Supei**
un meitām, **VIRU, TĒVU** mūžībā
pavadot.
Artūrs, Maruta

 Pārliecinies,
vai abonēji Vaduguni
 septembrim?!

Zvani, palīdzēsīm.

Tālr. 64507018, 26161059.

<p> Vaduguns Indekss 3004 IZNĀK OTRDIENĀS, PIEKTDIENĀS IZDEVĒJS SIA "BALVU VADUGUNS" Nodokļu maksātāju apliecības Nr. LV43203002982</p>	<p>REDAKCIJAS ADRESE TEĀTRA IELĀ 8 BALVOS, LV-4501 NORĒĶINU KONTS A.S. SEB BANKA Nr. LV21UNLA0024000467345, kods UNLALV2X <small>Publicitāte materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli. Par faktu, skaitļu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstiem atbild to autor.</small></p>	<p>REKLĀMA, SLUDINĀJUMI D.Dimitrijeva T. 64507018 26161959</p>	<p>REDAKTORS E.GABRANOVŠ - T. 29360850 ŽURNĀLISTE: S.KARAVOIČIKA - T. 26707934; A.SOCKA - T. 29378903; M.SPRUDŽĀNE - T. 27832538; I.TUŠINSKA - T. 27145837; A.LOČMELIS - T. 26665086. KOREKTORE – S.GUGĀNE GRĀMATVEDE S.BĒRZIŅA - T. 25908200 ŠOFERIS A.KIRSANOVŠ - T. 27870730 Tālrunis-autoatbildētājs - 64520961</p>	<p>e-pasts: vaduguns@apollo.lv mājaslapa: vaduguns.lv Datorsalikums- SIA "Balvu Vaduguns", R.KACĒNS Iespīests SIA "Poligrāfijas grupa Mūkusalā", Rīgā, Mūkusalas 15A Tirāža – 2025</p>
---	---	---	---	--